

Yasmijn is een geliefd gezicht bij Reyerheem

Het gemeentebestuur vindt het belangrijk om positieve verhalen van jeugdige Ridderkerkers te vertellen. We benaderen hiervoor onder andere Ridderkerkse scholen, organisaties en verenigingen om, in overleg met de kinderen en hun ouders, deze verhalen te delen.

In de hal van Reyerheem komt Bep van Winkelhof net binnen na een rondje wandelen. Stagiair Yasmijn Speijer (17) ziet haar en maakt direct contact: “Lekker even buiten geweest?” De twee raken aan de praat. Yasmijn: “Als ik hier ’s ochtends kom en ik zie mevrouw Van Winkelhof, dan ben ik gelijk blij”, lacht ze. Bep: “Iedereen hier mag Yasmijn heel graag.”

Ze lopen naar de eetzaal en gaan naast Klarie Striegel zitten. Zij woont sinds vorig jaar in Reyerheem. “Voordat ik hier kwam, voelde ik me best eenzaam. Nu niet meer.” Bep woonde al een tijd alleen, op loopafstand van Reyerheem, nadat haar man overleed. “Ik heb laatst een herseninfarct gehad. Ik woon nu in een lo-

geerkamer hier omdat er wordt gekeken of ik me nog zelfstandig kan redden.” Klarie lacht: “En of je je wel gedraagt.” Yasmijn en Bep giechelen mee. Klarie geeft als voorbeeld: “Dan roept ze in de gang opeens: ‘wedstrijdje!’ en gaat ze rennen.” Bep glimlacht: “Ik zou hier heel graag willen blijven als het kan. Je hoort weleens van die verhalen...” Klarie vult haar aan: “Wij kijken naar elkaar om.”

Stagiair en vrijwilliger

Yasmijn zit zichtbaar op haar plek tussen de - voornamelijk - dames van Reyerheem. Ze loopt er sinds september stage: een jaar lang is ze iedere maandag en dinsdag in de weer met de bewoners. “Er is van alles te doen. Zo nu en dan werken we ook samen aan een groot project.” Ze wijst naar een reusachtig schilderij met daarop tulpen en molens gemaakt van knopen.

De zeventienjarige volgt een studie Sociaal Werk. Onderdeel daarvan is het kiezen van een doelgroep als specialisatie. “Omdat ik korfbaltrainingen heb gegeven, heb ik al ervaring met

Stagiair Yasmijn Speijer (m) met bewoners Klarie Striegel (l) en Bep van Winkelhof (r).

“Ik doe het met heel veel plezier.”

kinderen. Ik wilde weleens met een andere doelgroep werken en woon hier heel dichtbij, dus het was een makkelijke keuze.”

Reyerheem was bovendien niet nieuw voor Yasmijn: in de zomer heeft ze tien weken lang meege-

holpen als vrijwilliger. “Ik doe het met heel veel plezier. Als ik een uurtje extra maak op een dag, vind ik dat helemaal niet erg.”

Vanuit haar studie kreeg ze laatst de opdracht om een ecogram te maken van een bewoner. “Daarmee breng je het netwerk van iemand in beeld. Dat heb ik bij mevrouw Van Winkelhof gedaan. Als verzorger zie je dan wie iemand om zich heen heeft. Maar het is vaak voor diegene ook heel verhelderd.”

Yasmijn besloot het niet bij de vereiste één bewoner voor de opdracht te houden, maar maakte een ecogram van meerdere be-

woners. “Daarnaast neem ik soms ook levensverhalen af van iedere nieuwe bewoner en van wie dat nog niet gedaan is. Zo weten we als medewerkers wat voor rugzakje iemand heeft en waar we diegene mee kunnen helpen.”

Niet alleen het contact met bewoners en hun dankbaarheid geeft Yasmijn plezier. Ze krijgt ook alle ruimte om haar eigen ideeën uit te voeren. “Vandaag heb ik bedacht om foto’s van hun familie, van vroeger en van nu, te verzamelen.” Na haar stage is ze van plan naar Afrika te gaan voor haar studie. “Maar als ik weer terugkom, ga ik gelijk weer hier naartoe.”